

בשורת הזרע דוקא עכשיו

בא וראה כמה היא אהבת הקדוש ברוך הוא אל אברהם, שהרי לא יצא ממנו יצחק עד שנימול, לאחר שנימול נתבשר בו ביצחק, לפי שהוא עתה זרע קודש, וטרם שנימול אין הוא זרע קודש, ועתה הוא כמו שכתוב "אֲשֶׁר זָרְעוּ בוֹ לְמִינְהוּ".

ובא וראה, טרם שנימול אברהם, אותו הזרע שלו לא היה קודש, לפי שיצא בתוך הערלה, ונדבק בהערלה למטה^[א] לאחר שנימול יצא זרע ההוא בתוך קדושה, ונדבק בקדושה שלמעלה והוליד למעלה^[ב], ונדבק אברהם במדרגתו כראוי.

זוהר דף קג ע"א

הגיעו לזמן שאפשר להם להוליד את יצחק

"וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בְּאֵים בְּיָמִים". מה "בְּאֵים בְּיָמִים", קצב הימים שראוי אז להם, לאחד מאה ולאחד תשעים, נכנסו בימים בקצבת הימים כראוי^[ג], "בְּאֵים בְּיָמִים", כמו ש[היה] כתוב, כי בא היום, שנחשך היום להכנס.

"חֲדַל לְהִיטֵל לְשָׂרָה אֲרַח כְּנָשִׁים". ובאותה השעה הרגישה עצמה בעדון אחד^[ד], ולפיכך אמרה "וְאֵדְנִי זָקֵן". שהרי הוא אינו ראוי להוליד, לפי שהוא זקן.

זהר דף קד ע"א

ה' שולח איזה זכות לצדיק כדי להצילו או להציל קרוביו

"וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל פְּנֵי סָדָם". רבי אלעזר אמר בא וראה כמה נוהג הקדוש ברוך הוא טובה עם כל הבריות, וכל שכן לאותן ההולכים בדרכיו, שאפילו בזמן שרוצה לדון העולם, הוא גורם למי שאוהב אותו לזכותו במצוה, טרם שיבא דין ההוא לעולם, שלמדנו, בשעה שהקדוש ברוך הוא אוהב לאיזה איש, שולח לו מתנה, ומה היא, עני, בשביל שיזכה בו, וכיון שזוכה בו, הוא ממשיך עליו חוט של חסד, הנמשך מצד בחינת

זוהר דף קד ע"א

- לא. היינו כח הטומאה חלקו של נחש הקדמוני.
- לב. פירוש, שהיה בכחו להמשיך מלמעלה הנשמה הקדושה של נשמת יצחק.
- לד. היינו שפרסה נדה, לכן יפרש הכתוב שעד זמן ההיא חדל כבר להיות לשרה אורח כנשים ועתה נעשה שינוי אצלה.
- לג. יתכן לפרש שהמספר מאה ותשעים היינו קץ, והרמו שהגיע זמן תולדות יצחק בעבור הקץ של

הימין, ופורס אותו על ראשו ורושם אותו, כדי שכשיבא הדין לעולם, אותו המחבל יהיה נזהר בו, שכאשר זוקף עיניו ורואה אותו הרושם, אז מסתלק ממנו ונזהר בו, לפיכך הקדים לו הקדוש ברוך הוא במה לזכות.

ובא וראה כשבקש הקדוש ברוך הוא להביא דין על סדום, היה מזכה תחלה לאברהם, ושלא לו מתנה לזכות עמהם, בשביל להציל את לוט בן אחיו משם, זהו שכתוב, "וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֹת לוֹט מֵתוֹךְ הַהֶפְכָּה", לא כתוב, ויזכר אלהים את לוט. שהרי בזכותו של אברהם ניצל, ומהו "וַיִּזְכֹּר", שזכר לו מה שזכה מקודם עם אותו שלשת המלאכים.

כדמיון זה אדם הזוכה בצדקה עם אנשים, בשעה שהדין שורה בעולם, הקדוש ברוך הוא זוכר לצדקה ההיא שעשה, לפי שבכל זמן שזוכה האדם, נכתב כך עליו למעלה, ואפילו בזמן שהדין שורה עליו, והקדוש ברוך הוא זוכר לטובה ההיא שעשה וזכה עם האנשים, כמו שכתוב, "וּצְדָקָה תִּצְיֵל מִמֶּנּוּ", לפיכך הקדים לו הקדוש ברוך הוא לאברהם, בשביל שיזכה ויציל ללוט.

המלאכים ניזונו מאברהם

"וַיִּשְׁקְפוּ עַל פְּנֵי סָדֵם" בא וראה "וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים", מאותה הסעודה שהתקין להם אברהם וזכה בהם, ואף על פי שמלאכים היו זכה בהם, וכל מאכל שהוא לא נשאר ממנו כלום, בשביל אברהם לזכות בהם, שהרי כתוב, "וַיֹּאכְלוּ", בהאש שלהם נשרף.

ואם תשאל הרי ג' מלאכים היו, אחד של אש, ואחד של מים, ואחד של רוח, אלא שכל אחד ואחד נכלל בחברו, ולפיכך, "וַיֹּאכְלוּ", כדמיון זה (שמות כ"ד): "וַיִּחְזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ", אכילה ודאית אכלו, שניזונו מן השכינה, אף כאן "וַיֹּאכְלוּ", להיות ניזון מצד ההוא שאברהם נדבק בו^[לה], ולפיכך לא השאירו כלום ממה שנתן להם אברהם, כדמיון זה נצרך לו לאדם לשתות מן הכוס של ברכה, בשביל שיזכה לברכה ההיא שלמעלה, ואף המלאכים אכלו ממה שהכין להם אברהם, בשביל שיזכו להיות ניזונים מצדו של אברהם, שהרי מן צד ההוא יוצא מזון לכל מלאכים עליונים.

השקפה לרחמים

"וַיִּשְׁקְפוּ עַל פְּנֵי סָדֵם". "וַיִּשְׁקְפוּ", זו התעוררות הרחמים להציל את לוט, כתוב כאן "וַיִּשְׁקְפוּ", וכתוב שם (דברים כ"ו): "הַשְּׂקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם", מה שם לרחמים, אף כאן לרחמים.

לוית האורחים

"וַאֲבָרְהָם הִלְךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם". לעשות להם לוייה, אמר רבי ייסא, אם תאמר שאברהם ידע שמלאכים הם, למה עשה להם לוייה, אלא אמר רבי אלעזר אף על פי שהיה יודע, מה שהיה רגיל לעשות עם אנשים, עשה עמהם וליויה אותם, לפי שכך נצרך לו לאדם

זו הזוהר

לה. כי המלאכים ניזונים למעלה מכח מדת החסד שורשו של אברהם כנזכר לעיל.

לעשות לוייה לאורחים, שהרי הכל בזה תולה, וכאשר הוא היה הולך עמהם נגלה הקדוש ברוך הוא על אברהם, שכתוב "וה' אָמַר הַמְכֶסֶה אֲנִי מֵאַבְרָהָם וגו'", "וה'", הוא ובית דינו. לפי שהקדוש ברוך הוא היה הולך עמהם.

בא וראה כאשר האדם עושה לוייה לחברו, הוא ממשיך להשכינה שתתחבר עמו, וללכת עמו בדרך הזה להצילו, ולפיכך נצרך לו לאדם ללות לאורחים.

זוהר דף קד ע"ב

ה' רצה להודיע לאברהם לפני שהופך את סדום

"וה' אָמַר הַמְכֶסֶה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה". אמר רבי יהודה, הקדוש ברוך הוא נתן כל הארץ לאברהם, להיות לו אחוזת נחלה לעולם, שכתוב, "כִּי אַתְּ כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה רֹאֶה לְךָ אֶתְנֶנָּה וּלְזֶרְעֶךָ". וכתוב, "שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה וגו'", ואחר שבקש הקדוש ברוך הוא לעקור מקומות האלה, אמר הקדוש ברוך הוא, כבר נתתי את הארץ לאברהם, והוא אב לכולם, שכתוב, "כִּי אֲב הֶמוֹן גּוֹיִם נִתְתִּיךָ", ולא נאה לי למחות הבנים ולא אודיע לאביהם, שקראתי לו אברהם אוהבי, ולפיכך היה צריך להודיע לו, זהו שכתוב, "וה' אָמַר הַמְכֶסֶה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה".

ענותותו של אברהם

אמר רבי אבא, בא וראה ענותותו של אברהם, שאף על פי שאמר לו הקדוש ברוך הוא "זַעֲקַת סֹדֶם וְעַמָּהּ כִּי רָבָה", ואחר כל אלה שהאריך לדבר עמו והודיעו שרוצה לעשות דין בסדום, לא בקש מלפניו שיציל את לוט ולא יעשה בו דין, מה הטעם, בשביל שלא יתבע שכר על מעשיו, ועל כן שלח הקדוש ברוך הוא את לוט והציל אותו בזכות אברהם, שכתוב, "וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט מֵתוֹךְ הַהֶפְכָּה וגו'".

זוהר דף קה ע"ב

מתי הוא עת רצון לתפילה

"וַאֲבָרְהָם הָיוּ יְהִי לְגוֹי גָדוֹל וְעָצוּם". מה הטעם של ברכה זו כאן, אלא בשביל להודיע, שאפילו בשעה שהקדוש ברוך הוא יושב בדין על העולם, לא נשתנה, שהרי יושב בדין על זה, וברחמים על זה, והכל ברגע אחד ובשעה אחת.

אמר רבי יהודה, והרי כתוב, "וַאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ ה' עַת רְצוֹן", פעמים שהיא עת רצון ופעמים שאין היא עת רצון, פעמים שומע תפלה ופעמים שאינו שומע, פעמים שנמצא ופעמים שאינו נמצא, שכתוב (ישעיהו נ"ה) "דַּרְשׁוּ ה' בְּהִמְצָאוֹ קְרָאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב".

אמר רבי אלעזר, כאן ליחיד כאן לצבור, כאן למקום אחד וכאן לכל העולם, לפיכך היה מברך לאברהם, שהוא שקול ככל העולם, שכתוב, "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם", ולמדנו, באברהם, יהיה בגימטריא שלשים, כך למדנו, שלשים צדיקים מזמין הקדוש ברוך הוא בכל דור ודור לעולם, כמו שהזמין את אברהם.

זוהר בחקתי קיג ע"ב

גדלות מצות צדקה

"כִּי יִדְעֲתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יַצְוֶה אֶת בְּנָיו וּגְוִי וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט". והלא כיון שכתוב "וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה'", למה כתב "לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט", אלא, מי ששומר דרכי התורה, כביכול הוא עושה צדקה ומשפט, ומהו צדקה ומשפט, זה הקדוש ברוך הוא^{[ל]י}.

בכה רבי שמעון ואמר וי להם לאנשים, שאין יודעים ואין מסתכלים בכבוד רבונם, מי הוא העושה שם הקדוש בכל יום^{[ל]ז}, הלא תדע שזה הוא הנותן צדקה לעניים.

בא וראה שביארו שהעני נקשר במדת הדין, וכל מאכלו בדין הוא, וזהו המקום שנקרא צדק^{[ל]ח} ומי שנותן צדקה לעני, הוא עושה למעלה שיהיה השם הקדוש בשלמות כראוי, לפי שצדקה היא עץ החיים^{[ל]ט}, וצדקה משפיע לצדק, וכאשר משפיע לצדק, אז נתחבר זה בזאת, והשם הקדוש נמצא בשלמות, ומי שעושה התעוררות הזאת למטה, ודאי כאילו עשה שיהיה שם הקדוש בשלמות, כדמיון שהוא עושה למטה, כך נתעורר למעלה, ועל כך כתוב (תהלים ק"ו): "אֲשֶׁרִי שִׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל יְעַת", "עֲשֵׂה צְדָקָה", זה הקדוש ברוך הוא^[מ], כביכול הוא עושה אותו, אשרי חלקו שזכה לעשות השם הקדוש למעלה, לפיכך צדקה עולה על הכל, ודוקא צדקה לשמה, שהרי נתעורר צדקה לצדק לחברם ביחד, ולהיות כל השם הקדוש כראוי.

זוהר דף קה ע"ב

עוון אנשי סדום

"וַיֹּאמֶר ה' זַעֲקַת סֹדֶם וְעַמָּהּ כִּי רָבָה וגו'". אמר רבי אלעזר, בא וראה אמר לו הקדוש ברוך הוא לאברהם "זַעֲקַת סֹדֶם", שהרי עלה לפני מה שהם עושים לכל העולם, שמנעו רגלי אנשים שלא יכנסו בסדום ועמורה, שכתוב (איוב כ"ח): "פָּרַץ נַחַל מַעַם גָּר

זוהר זוהר

לו. פירוש, עושה מלשון תקון קנין וכניסה ואסיפה והיינו עשיית התחברות חדשה, וצדקה רמו על ספירת תפארת עץ החיים שבה מאיר השם הוי"ה ברוך הוא, ומשפט רמו על ספירת מלכות שנקראת צדק, או על השכינה הקדושה, ושם מאיר השם אדני, ועל ידי שמירת דרך ה', ובפרט על ידי נתינת צדקה לעני, גורם עשייה והתחברות למעלה צדקה עם משפט, תפארת עם מלכות, והיינו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, הוי"ה ואדני.

לז. פירוש, שגורם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה השם הוי"ה עם השם אדני, היינו עשיית שם הקדוש. לח. היינו מלכות בחינת מקבל דלית לה מגרמה כלום אלא מה שמשפיעים בה שאר הספירות, כמו

לו. פירוש, עושה מלשון תקון קנין וכניסה ואסיפה והיינו עשיית התחברות חדשה, וצדקה רמו על ספירת תפארת עץ החיים שבה מאיר השם הוי"ה ברוך הוא, ומשפט רמו על ספירת מלכות שנקראת צדק, או על השכינה הקדושה, ושם מאיר השם אדני, ועל ידי שמירת דרך ה', ובפרט על ידי נתינת צדקה לעני, גורם עשייה והתחברות למעלה צדקה עם משפט, תפארת עם מלכות, והיינו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, הוי"ה ואדני.

לז. פירוש, שגורם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה השם הוי"ה עם השם אדני, היינו עשיית שם הקדוש. לח. היינו מלכות בחינת מקבל דלית לה מגרמה כלום אלא מה שמשפיעים בה שאר הספירות, כמו

מ. פירוש, כביכול לומר שהאדם גורם תקון בהאלהות, אבל ענין התקון היינו לצורך הנהגת העולם והמשכת השפע, ועל זה נאמר תָּנּוּ עֹז לְאֱלֹהִים, אבל חלילה לחשוב כן על עצמיות האלהות.

הַנְּשַׁכְּחִים מִנֵּי רֶגֶל דָּלוּ מֵאֲנוּשׁ נְעוּי, "פֶּרֶץ נֶחַל מַעַם גָּר", פֶּרְצָה הִיא פּוֹרֵץ הַנַּחַל לְאוֹתָן בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁנִּכְנְסוּ לָשֶׁם, שְׂכוֹלָם כִּשְׂרָאוֹ מִי שֶׁנִּתֵּן לֵאכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת לְאִישׁ אַחֵר, הֵיוּ מְשֻׁלְּכִים אוֹתוֹ בְּעוֹמֵק הַנְּהַר, וְזֶה שֶׁלֶקַח מֵהֶם הַלֶּחֶם עָשׂוּ לוֹ גַּם כֵּן כֵּךְ, וְעַל כֵּן כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הֵיוּ "נְשַׁכְּחִים מִנֵּי רֶגֶל", שֶׁמִּנְעוּ רִגְלֵיהֶם לְבִלְתִּי בֹא שְׂמָה, וּמִי שֶׁבֹא שְׂמָה "דָּלוּ מֵאֲנוּשׁ נְעוּי", שֶׁהֵיוּ מַעֲנִים גּוֹפֵם בְּרַעֲב, כִּי לֹא הֵיוּ נוֹתְנִים לוֹ לֵאכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת, וְנִשְׁתַּנָּה צוֹרְתוֹ מִשְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, וְעוֹד נֶעַו כְּתוּב (מְשַׁלֵּי ה'): "נְעוּ מֵעֲגֻלְתֵּיהֶ", שֶׁהֵיוּ נוֹטִים לִלְכֹת בְּמַעְגַל וּדְרֹךְ עֲקוּם שֶׁלֹּא לְכַנּוּס לָשֶׁם, וְאִפִּילוֹ עוֹפּוֹת הַשָּׁמַיִם נִמְנָעוּ לְבֹא שְׂמָה, שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב כ"ח): "נִתְיַב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגוֹ", וּלְפִיכֵךְ כָּל הָעוֹלָם הִיא צוּעֵק עַל סְדוּם וְעַל עַמּוּרָה וְעַל כָּל הָעָרִים, שְׂכוֹלָם בְּדַמְיוֹן אֶחָד הֵיוּ. "זַעֲקַת סְדוּם וְעַמּוּרָה כִּי רָבָה". אִמַּר לוֹ אֲבִרָהִם, לְמָה, אִמַּר לוֹ, וְחֲטַאתֶם כִּי כִבְדָה מְאֹד, לְפִיכֵךְ אֲרַדָּה נָא וְאֲרָאָה.

הַזוֹהַר זוֹהַר
מִכְרִיז וְאוֹמֵר
הַלּוֹמֵד וְחוֹזֵר
מְרוֹיָהּ וְקוֹצֵר

מִהַפְּנֵי הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי יוֹצֵאת לְדַרְךְ!

עברו מעל מאה שנה
שהגה"צ המקבץ האלקי
רבי יודל רוזנברג
זצוקלה"ה הוציא לאור
את ספריו הקדושים
זוהר תורה, לאחר עמל
ויגיעה רבה ימים וילות
ללא הפוגה במשך 20 שנה,
בהם סדר לקט וערך את
ספריו זוהר התורה, לפי סדר
הפרטיות אשר בו מובאים
קטעי הזוהר המובנים גם
לפי הפשוט, במטרה שכל
יהודי ויהודי ואפילו הקטנים
שבהם יוכלו להיות מקשרים
לספר הזוהר. זכינו לפירסם
ולהוציא לאור פרטיות
אחדות מספריו, וכן שעורים
המושמעים על ידי הגה"צ רבי
שלום יהודה גראס האדמו"ר
מהאלמין שליט"א.

רעיון חדשני יוצא לדרך ממפעל הזוהר העולמי

שעורי דף היומי ב"זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל"
מידי יום ביזמו ברדיו 2000

בכל יום שני משעה 3-5
על ידי הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

שיעורים בדף היומי "זוהר תורה"
ו"זוהר חק לישראל" מידי יום ביזמו,
על ידי הרב אליהו ממן שליט"א
ראש מוסדות "תורת אברהם" נצרת עילית.

הגימטריה של "זוהר תורה" = 829
"דוד מלך ישראל חי וקים" = 829

הגימטריה של "כולם לומדים בזוהר" = 447
"יביא מטיח בן דוד" = 447

כלומר רק אם נלמד כל יום ויום כלנו יחד
בזוהר הקדוש נזכה שיביא מטיח בן דוד
במהרה בניינו אמן

בקרוב אי"ה יבנס

ל"קול הרשב"י" בטל: 0722-990044

ובקול הזוהר בטל: 0722-990055

לזכוי הרבים בחלוקת הפרשיות לבתי מדרשות
ולשמיעת השעורים בדיסקים במחיר הקרן

0548-436784

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
האדמו"ר מהאלמין שליט"א